

[Finn Jørgensen]

»Er det efter ministerens vurdering rigtigt, at uddannelsen af yngre læger på danske sygehuse er blevet så forringet, at fremtidens danske læger ikke vil kunne nå op på de nuværende lægechefers høje faglige stade, og hvorledes agter ministeren at forholde sig, hvis dette er tilfældet?«

Begrundelse

I en TV-A-udsendelse den 16. juni 1982 blev der igen givet udtryk for – denne gang af to anerkendte sygehusoverlæger – at den nugældende overenskomst mellem Amtsrådsforeningen og Foreningen af yngre Læger stiller sig hindrende i vejen for en effektiv og hensigtsmæssig uddannelse af yngre læger på danske sygehuse.

Det var de pågældende overlægers opfattelse, at fremtidens danske sygehuslæger derfor ikke ville kunne opnå samme rutine og dygtighed som tidligere uddannede læger.

Den pågældende overenskomst har allerede medført et stærkt forøget lægeforbrug på sygehuse med deraf forøgede udgifter på flere hundrede millioner kroner, uden at patientbehandlingen er forbedret.

Såfremt overenskomsten derudover også medfører forringede uddannelsesmuligheder for lægerne, er det nødvendigt med initiativer fra indenrigsministerens side.

Besvarelse (5/7 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Spørgsmålet har været forelagt sundhedsstyrelsen, der har oplyst, at styrelsen følger udviklingen vedrørende den gældende overenskomst for underordnede sygehuslæger sammen med speciallægenævnet og et særligt udvalg, der er nedsat med medicinaldirektøren som formand.

Sundhedsstyrelsen oplyser endvidere, at styrelsen ikke finder det muligt på nuværende tidspunkt, hvor overenskomsten kun har været i kraft omkring et halvt år, at fremkomme med en sikker vurdering af de uddannelsesmæssige konsekvenser for yngre læger.

Styrelsen har i denne forbindelse gjort opmærksom på, at der gennem udbygningen af det netop planlagte nye videreuddannelsessystem for læger, jfr. indenrigsministeriets bekendtgørelser af 2. juni 1982, alt andet lige

vil ske en intensivning af de underordnede sygehuslægers uddannelse, bl. a. gennem en successiv ansættelse på sygehuse af såkaldte postgraduate kliniske lektorer.

Jeg kan henholde mig til sundhedsstyrelsens udtalelse. Ministeriet vil – som sundhedsstyrelsen – følge udviklingen nøje.

Spm. nr. 887

Til *undervisningsministeren (22/6 82)* af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren omgående tage skridt til at ophæve stoppet for indgåelse af nye praktikpladsaftaler inden for den offentlige sektor?«

Begrundelse

I disse dage er der en lang række EFG-elever, som søger praktikplads efter at have afsluttet basisuddannelsen her til sommer. Inden for store dele af den offentlige sektor bliver de praktikpladssøgende unge mødt med en bemærkning om, at »... desværre, vi har endnu ikke fået de fornødne bevillinger«. Hermed sigtes der til den del af marts-pakken, der handler om yderligere tilskud til oprettelse af praktikpladser, ligesom der også knyttes forventninger til realiseringen af loven om jobskabelse.

Det er spørgeren bekendt, at der også for 1982 er indgået en rammeaftale om fremskaffelse af uddannelsespladser inden for den offentlige sektor – i alt drejer det sig om 5.000 pladser. Det er naturligvis også spørgeren bekendt, at der rent formelt ikke er sat stop for indgåelse af nye praktikpladsaftaler. Men stoppet fungerer i virkeligheden, og de unge kan ikke vente. Derfor bør ministeren gribe ind omgående.

Besvarelse (2/7 82):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

I lighed med i 1981 er der i 1982 indgået en aftale om fremskaffelse af uddannelsespladser i den offentlige sektor. Aftalen indebærer, at der tilvejebringes 5.000 lære- og praktikpladser m.v. i den offentlige sektor i 1982, fordelt med 1.920 pladser i staten, 660 pladser i amtskommunerne, 340 pladser i Københavns amtskommune, 50 pladser i Frederiksberg kommune og 2.030 pladser i primærkommunerne.